

MAGYAR KURIR

Bécsből, Kedden, November' 27-dikén 1821.

Joniai Szigetek.

A' Londoni Kurir szerint oda olly Tiszti Tudósítások érkeztek Zante szigetére is, mellyek szerint ott az Ánglusok és Görögök között kedvetlen történetek fordultak elé. A' dologról így beszéll a' Tudósító: —

„Okt. 13-dik napján 16 Hydra szigetről való Görög hajók egy Török hadi Brig-g-hajót kergetővén, ez a' Zantei partok mellé a' Chiere nevű öbölbe vette futását, a' hol magát sokáig oltalmazván a' nagyobb erő ellen, végezetre valami hét órányi verekedés után a' parthoz nagyon közel találván közelíteni, fenekre akadt. Illy környüállások között, részint egészségi tekintetből, hogy tudni illik a' hajósok a' sziget lakosaival való közösülésre semmi módot ne találhassanak, részint pedig azért is, hogy a' szoros neutralitás fenntartatassék, az az hogy a' sziget lakosai, a' kik Görögök, a' Hydrai Görögökhöz a' Törököknek üldözésében semmi segedelemmel ne viseltethessenek, a' Sziget Kormányozója Wright nevű Ánglus tisztet 12 Ánglus katonákból álló csoportal ezen partra rendelte, hogy a' lakosokat hívja vagy intse-meg, hogy tarttsák a' neutralitás' törvényeihez magokat. Ezek ellenben valami ezeren, valami köfalaknak vetvén a' hátokat, valamint a' tengerből a' Hydrai Görögök, úgy ők is, a' parton álló Ánglus fegyveres csoportra reá tüzeltek, s Hadnagy Wrightet néhány katonákkal egygyütt megsebesítették, s egy-

gyet megöltek. Ekkor az Ánglus csoport magát egy házba vonván-be, magát a' rebellis nép ellen onnét oltalmazta: melyre nézve a' dühösködők már most az el-esett Ánglus katonának holt testén öntötték ki boszszújokat; annak két karjait össze törték, mejjé csontját lábaikkal betörték, s fejét a' maga' bajonétjával által lyukasztották, s ott hagyták. Az alatt több Török hajók érkeztek az ő elsüljedett hajójok' segedelmére, kiknek látására a' Hydrai Görögök eltávoztak, s a' Törökök az elsüljedett hajóról az oda érkezett hajókra ültek, s mindnyájok eltakarodtak az öbölből. Már most Hadi Itélőszék fogja a' dolgot Zante szigeten megvizsgálni, s olly eszközöket fog elévenni, hogy a' lakosok a' fegyverből kivetkeztetődjenek s a' bünösök megbüntettethessenek.“

Okt. 20-dikán olly tudósítás érkezett Korfuba (így folytatja a' Londoni Kurir' tudósítója szavait) Cerigóról, egy Joniai más szigetről, hogy ott a' lakosok 41 Törököt, kiket a' Görögök Moreában hadi fogságra ejtvén, őket onnét, parolára, szabadon bocsátották vala. Ezek Cerigó mellé evezvén, friss vizet akartak hajójikra felvenni, s a' lakosok által a' szigetre kicsalattattak, s ott egymás után agyon lövettettek, s gyermekeik atyjok' holt testjeikhez kötöttetvén vellek együtt a' tengerbe vettettek, előbb, hogy sem a' szigeten lévő Ánglus tiszti karok a' gonoszságnak megakadályoztatására illendő eszközöket vehettek volna elé.

A' Török Görög szigetekről illy

))

Tudósítások érkeztek Nov. 14-dikén Velenzébe: —

„A Török hadi hajós sereg a Candia szigete mellett északra lévő Sudai öbölben állapodván-meg, ott tölti-el vas-macskákön az őszi esős és szélveszes időt.

„Cyprus szigetére olly Fermán érkezett vala a Császártól, a melynek azt a következtését reménlették, hogy az ott néhány hetek alatt folyt retteatóságok már most talám meg fognak szünni, a melly reménségtől indíttatván, több lakosok, kik már hajókra ülven onnét el akartak evezni, a partra ismét kiszállottak. Mohammed Scherif Pascha, az eddig volt Cyprusi Helytartó, kinek az ezen szigeten a Törökök által elkövettetett sok féle iszonyatosságokat főbbképpen tulajdonítják, mostanság letétettévé, futásra vette a dolgot, s a feljebb említett Fermán által keményen parancsolja a Császár, hogy mind azok a tulajdonok, mellyektől ezen utóbbi zürzavaros időkben, valamint a Görög templomok úgy a sziget lakosai is, a Törökök által megfosztattattak, nékiek mind vissza adattassanak. Végezet-re bizonyosokká tétettetnek a szigetnek minden magokat becsületesen és békességesen viselő lakosai, hogy ezen-től tel-lyes bátorságban maradhatnak s oltalmaztatni fognak.

Nagy Britannia és Irlandia.

Az Irlandiai paraszt lármákról kedvetlen tudósításokat közlenek valamint a Ministeriális úgy az egyéb közönséges levelek is. A Ministeri Kurir szerént mind jobbanjobban terjed a nyughatatlankodás a Limericki környékekről dél és napnyu-

got felé. A reguláris katonaság már alig elégséges a csendességháborítóknak megzabolázására, melyre nézve az Előjárók és a tulajdonos vagy birtokos Anglusok arra határozták magokat, hogy ők magok is különös fegyveres csapatokat állítsanak-fel önn' védelmekre, annyival is inkább, hogy úgy gondolkoznak, hogy az ilyen fegyveresektől, mint a kik a helybeli környüállásokat is jobban esmerik, hathatósabb segedelmet várhatnak, mint a reguláris katonaságtól. A Limericki Grófságban a lázszatók közül valami Rock nevű, magának — „Fő Kapitány, Országútak Birája és Fő Hegyi-Vadász“ — titlust adván, olly irott czédulákat osztatott-ki a lakosok között, mellyek által mind azokat halállal és veszedelemmel fenyegeti, a kik néki engedelmeskedni nem fognak — a melly fenyegetődzésnek egyebek közt az a rosz következtése is van, hogy a bünösök ellen senki elé nem mer állani mint Vádló, vagy mint Tanú.“

Egy más levélben hasonló panasz fordul elé: — „A Limericki Grófságban (így szoll a tudósító) a csendesség, fájdalom! még nem állitathaték helyre. Nem régen az Adorei Yeomanrik vagy Nemzeti katonák Strázsamestere a postán egy levelet vett, melyben a békélenkedő parasztok Kapitánnya Rock, és a Starlight nevű Hadnagy voltak alólirattatva, (a melly nevek azonközben hamis felvett nevek) s a volt a levél tartalma, hogy ők illy jutalmakat hirdettek légyen ki a közt: Minden darab fegyverért, a melly valamely Yeomanri katonától vétették-ol 10 font Sterlinget; minden Yeomanriak megöltetéséért 20 font Sterlinget, minden Yeomanri-Strázsamesternek megöltetéséért 500; s minden hasonló jobb tisztok megöltetésé-

ért 100 font Sterlinget. Még a' Májor Go-
ing' gyilkosai fel nem fedeztettek, 's úgy
látszik, hogy az ezeknek lefedeztetése-
kért kihirdettetett nagy jutalomnak nem
lett fogantatja. —

Dublinban a' III-dik William Szobor-
képét a' Protestánsok Nov. 4-dikén, miut
ezen Monarkhának születése' napján meg-
akarták koszorúzni, hanem gondolóra vé-
vén az Aldermánok, hogy ez által a' Ca-
tholikus lakosok felingerlődnének, annyil-
val is inkább, hogy Király ö Felsege, mi-
kor Dublinban járt, az anyafias egygyes-
séget a' két fele vallású lakosoknak na-
gyon a' szívekre kötötte volt, 's minthogy
ezen nap, (4-dik Nov.) vasárnapra esett,
tehát ezt ok ezen napon meg nem enged-
ték: hanem a' következett reggel csak
ugyan szépen megkoronáztaiva állott a'
nevezett Szobor-kép 's egész estvig úgy
maradott.

Londonban mostanság egy Bib-
liaterjesztő Aszszonyságok' Társasága ál-
lott össze. A' Társaság' Elölülője a' Ken-
ti Hercegné. Százhetven fő Aszszony-
ságokból áll az Egygyesület, kik azt a'
kötelességet vállolták magokra, hogy a'
célratarozó adományokat elfogadják, Bib-
liákat vásároljanak össze, vagy nyomtat-
tassanak, 's azokat kiosztogassák. Felvett
rendszabásaik között van, hogy ok csak
aszszonyszemélyeknek ajándékoznak Bib-
liákat.

Egy más nevezetes Egygyesületben,
ugyancsak Londonban, a' Király' egygyik
testvér öcse a' Sussexi Herceg, és Wel-
lington Hercegné ülnek elöl. Ez, elha-
gyatott személyek' Gondviselő-társaságá-
nak nevezi magát, 's azt a' kötelességet
vette magára, hogy az elesábittatott és
segedelem nélkül való leányoknak meg-
tartatásokon, vagy a' jó útra való vissza-
terítettéseken iparkodjék. Az Egygyesü-

let 1812-tőben állott lábra, 's azolta 1653
illy szerencsétlen személyeket vett a' ma-
ga gondviselése alá, kik közül, megjob-
bulás után 1248-czan az Egygyesület' in-
stitútumából szabadon kibocsáttattak, 165-
tön szolálatba adattattak, 158-czan, ro-
konaitól bocsánatot nyervén azokhoz visz-
sza vétettettek. Még 84-gyen élnek a'
gyógyító szerekkel, mellyek között a' szor-
galmatos munkálódás tartatik fobb és leg-
fogyanatosabb eszköznek lenni a' jobbítás-
ra. —

Van Londonban még egy nagyon ve-
szedelmes Egygyesületnek neve is, a' melly
tolvajokból és ragadozókból áll, 's ilyen-
kor a' tél felé, kiváltképpen az idén, na-
gyon gonoszúl üzni kezdte a' mesterség-
get. Reitenetes dolgokat adott ki felölle
a' Politziai kar a' maga tudósításában. A'
tolvaj Bándák, mellyek már most nem
csak a' városnak távul eső részeiben és
csak éjszakának idején, hanem a' jártasabb
uczákon és fényes nappal is ragadozni,
fosztogatni kezdetek, 's a' Bándák egymás-
nak, hol ravasz mesterség, hol pedig erő-
szak által is segittségül mennek, 's gyak-
ran még ki is veszik az elfogattattakat a'
Politzia' katonájának kezeikből.

Nov. 9-dikén legkissebb zenebona nél-
kül inneplétek Londonban a' Polgármes-
ter-változásának processióját. A' tavalyi
Polgármestert, a' ki már most ismét az
Aldermánok (Senátorok) közé lépett visz-
sza, a' nép mindenütt meglegedésének
kinyilatkoztatásával köszöntötte az uczá-
kon, hol a' Processió elment. Eddig min-
denkor a' Királyi Lovas testörző sereg-
nek egy csapatja szokta volt az ilyen
Processiót kíserni: hanem, minthogy a'
nép a' testörző seregnek ezen Regemén-
jére a' Királyné' temetés-kor kimutatott
magaviseletéért még most is bosszankod-
dik, erre nézve a' Belső Minister Lord

Sidmouth jónak találta megparancsolni, hogy most sem ezen testőrző se' más Regiment és semmi katonaság ne legyen jelen ezen népinneplésen.

Az utóbb meghalt Királyné' barátjai, minthogy nem volt Királynéhez illő ezüst asztali készülete, gyűjteményt hirdettek volt 's illy készületet akartak számára csináltatni a' hegyüendő summából. Már most a' Sz. Pál templomában emlékeztető oszlopot akarnak rajta csináltatni.

P o r t u g a l l i a.

A' Cortesek' gyűlésének egygyik utóbbi ülésében nagyon kikelték néhány tagok az Igazság' Ministere ellen, igazságtalanságnak nevezvén azt, hogy 42 foglyokat, a' kik Pernambukóból támodásgerjesztésért hozattak Portugalliába, Lisbona' uczáin dobszó mellett és sok katonaság által körülvéttetve, vitették fogságra a' Szent György' kastélyába.

Az Egyház' állapotjabeli reformázióknak megfontolásában foglalatoskodó Biztosság olly vélekedést terjesztvén ugyan ezen ülésben a' gyűlés' elejébe, hogy jó leszen a' Pápához folyamodni azért, hogy a' Klastromi jószágoknak elvétetetésekre nézve adjon ki egy meghatalmazó Bullát, Don Fernandes Tomár ezen vélekedés ellen nagyon kikelt, azt mondván, hogy már eljött az ideje annak, hogy az efféle gondolatokat kivessék elméjékből, 's azt tegyék tanácskozásaik' princípiumaivá, hogy a' Fejedelmi Congressus a' reformáziót több másokkal egyetemben Bulla nélkül is megteheti.

A' 215-dik ülésben a' határozatván meg, hogy minden Polgárok, kik a' Portugallus nemzet' kenyerit eszik, ugyan ezen nemzetnek kalap-csukrét tartoznak hordozni, ugyan ekkor azt jóvallta Borges-Carneiro,

hogy ez úttal már azt is határozzák meg, hogy ugyan ezen Polgárok arra is szorítassanak reá, hogy csak Portugalliai posztóból készült ruhát viseljenek, minthogy ebből az a' jó fog következni, hogy ezeknek példaadását a' más rendű Polgárok is követni fognak 's ez által a' nemzeti-industriának virágzása sikeresítettni fogna. — Ugyan ezen Képviselőnek azon jóvallását, hogy a' Patriárkaságot eltörölvén, a' jószágait, mellyek egy millió Crusadokat (aranyokat) érnek fordítsák a' Státus' adósságainak fizettetésére, már annyiban helybe hagyta vala a' gyűlés, hogy ezen ülésben másodsor olvastatott-fel. Barrázó nevű tag azt jóvallta, hogy ezen tárgyat is bizsak az Egyházi reformálásokra ügyelő Biztosság' elejébe, hanem Borges-Carneiro ellenkezőképpen vélekedett: „Én, úgymond, nem hányom szemére a' Biztosságnak azt, hogy ezen tárgy eránt még eddig semmi jóvallást nem tett, minthogy tudom azt, hogy sok dolga lévén, nem érkezett reá; csak azt mondom, hogy mi újászületésnek állapotjában lévén, szükség, hogy nemzetünk új elevenséget kapjon. Úgy itélek én, hogy nekünk még sok törvényeket vissza kell vennünk és sok Birákat le kell tennünk: Ha mi ezen Congressuban naponként három száz törvényeket el nem törölünk, hatvan hivatalokat meg nem szüntetünk, 's húsz Magistratualis saemélyeket hivataljokból le nem teszünk, iparkodásunknak semmi fogamatja nem fog lenni.

A' Pernambucói új ószszeesküvésről illy környüállásokat közlenek a' Londoni Ujságlevelek: — „Azután hogy a' Király Rio-de-Janeirót oda hagyta, néhányan a' régi, az 1817-ti Revolúziós emberek közzül, a' tartomány' belső részére Goyanna nevű faluba menvén, ott a' Király' nevében egy Provisoriai Országgló-

széket állítottak fel, 's kinyilatkoztatták, hogy ők nem aharnak a Pernambukóban fennálló új Országlószéktől függeni. A nevezett faluból Iguarassu nevű faluba mentek, 's onnét Ultimatumot küldöttekbe Pernambukóba azt kívánván a Kormányozótól, hogy tüstént minden ott lévő Európai katonasággal együtt hajóra ülven, evezzen-el Lisbona felé. Semmi fogamatját nem látván kívánságoknak, Olin-dát 's a város más részeit megtámogták: hanem az őrizeten ott lévő Algarbiai Regiment jól viselvén magát, őket vissza verte, 's azután a várostól nem messzeze lévő erdőben még néhány napokig tartott a verekedés, melyben az Insurgensek nagyobbára semmivé tétettek, 's az alatt az Európaiaknak 400 emberekből álló új segítsége érkezvén, a csendesség egészen helyre állított. Ugy látszik ezen verekedésekből, hogy az Európaiak el-lensége Pernambukóban nem olly sok, hogy újabb támadásoktól lehessen tartani, de azonban csakugyan jónak találta Lisbonában az Országlószék újabban 4 Batalionokat hajóra ültetni 's Amerika felé útnak indítani, mellyek közzül 3 Batalion Rio-de-Janeiróba, egy pedig Pernambukóba rendeltetett.

Spanyol Ország.

Itt még ma is a Sargahideglelés a közönséges figyelem fő tárgya. Barcelonában sőt Barcelonettében sem olly kedvezők az újabb tudósítások, mint az utóbbi postanapiak valának, pedig már ezen utolsóban Öröm-sárvét is löttek vala a nyavalyának megszűnéséért. Azt írják most, hogy újabb betegülések történtek benne a Sargahideglelés miatt — a Francia Orvosok között pedig, a kik praktizálni Barcelonába mentek, vélekedési meg-

hasonlás támodott. Lemery nevű Doktor, a ki hasonlóképpen Francia Orvos, hanem a többeknél még régebben Barcelonába ment 's ott régebben praktizált mint Pariset, ettől egészen különbözik a Sargahidegről való itéletében. Lemery 's a kik véle tartanak, úgy itélnék, hogy ezen betegség nem ragadó nyavalya; 's meg is ígérte a Parissettel tartó Orvosoknak, hogy állítását meg fogja nékek bizonyítani: azonban legalább az első tíz napokig tartott együttléték alatt adós maradt ígérétenek tellyesítésével. Nagyobbára a Spanyol Orvosok is Parissettel tartanak, 's ragadónak tartják a Sargahideglelést. Doktor Bally is beteg, 's őtet is nagyon féltik a társai, hogy jó indulatjának áldozatjává leszen.

Saragossában újabb lármák történtek a múlt hónapnak vége felé. Mondják, hogy vérontás is követte volna a lármát. Mi adott a lármára okot, még nem írják; csak azt jegyzik meg, hogy a támadók annyiban elérték céljokat, hogy Moreda, az Arragoniai Polgári Fő Kormányozó, a ki magát az utóbbi történetek alkalmatosságával, mellyek Generális Riegóra nézve eléfordultak, egy kevéssé talán büzgöbben viselte volt, mint a lármázók kívánták volna, valamint a városból úgy a tartományból is eltávozni jónak találta. De más Spanyol tartományokban sőt a fő városban is fordultak különbözőképpéle újabb lármák a múlt hónapnak vége felé 's a folyónak első napjaiban is. A Párisi Gazette egy levelet közöl, a melly Nov. 5-dikén estvéli 11 órakor indult Madridból, és ez a tartalma: —

„Ezen fő városban a Saragossai történeteknek eléfordulása fenyegetődzik. A mi Jákobinusaiak ezen szem-pillantatban csoportosan és rettentő ordítással járnak

le's fel az uczákon. Az egész őrző sereg a' Militziával egyetemben fegyvert fogott, és olly parancsolatot kaptak, hogy tüzeljenek reájok a' támadókra, ha szép szerént el nem akarnak oszlaní. A' rettegés legmagasabb grádicsfokra hágott. A' lakosok bezárkoztak házaikba. A' lármázó Álibisták' parolaszava az esmeretes Traga la perro! Azt kiáltozzák felszóval, hogy az Országlőszék Contra-revolúciónak csinálásán jártatja elméjét; ennek tehát erőszak által kell elejét venni. — „Moreda, a' Saragossai Polgári Fő Kormányozó, ki az ott eléfordúlt lármák miatt, Okt. 28-dikán onnét elfutott, Nov. 2-dikán Madridba megérkezett: hanem az Országlőszék olly utasítást adott elejébe, hogy Madridból tüstént elutazzék, és Fő Kormányozói helyére vissza mennyen; a' melly utasításnak ő még eddig ugyan tellyességgel nem engedelmeskedett 's fog ezután is engedelmesködni, nem tudja. — „Egy Kurir, melly Kadiksból ma (5-dikben) estve érkezett-meg ide, szomorú híreket hozott onnét. Errössitik, hogy egyebek közt arról hozott tudósítást, hogy n' Jakobianusok Kadiksban annyira elhatalmasodtak, hogy a' tisztí karokat elkergették onnét, 's hogy még vérontás is történt volna. Hanem tisztiképpen még eddig semmi ki nem hirdettetett ezen tárgyakról Madridban. — A' Belső és Finanziái Ministerek Madridból nagy siettséggel Escorialba vették útjokat, hol a' Király egy időbta a' maga familiájával együtt tartózkodik.

Francia Ország.

Eltöltvén Királyi Herczeg Bordeaux az egy esztendő, a' cseccsal szerencsésen elválasztották, 's szoptató Dajkákát bazarul ötték. A' Princznek az elválasztatás után is jó egészsége jár.

Prussziai 'Sidó vallású Udvari Angenst Bonn városában Wolfot, a' Becculet' Legió tagjává nevezte XVIII-dik Lajos Király, azért, mint a' Journal des Debats megjegyzi, hogy ezen Israelita a' Bourbonok eránt igen jó hajlandósággal viselteak, 's olly ember a' kit egyenségeért minden esmerossai nagyon becsülnék.

Egy időtől fogva Párisnak némelly Egyházaiban számos gyülekezetek előtt tartják tanításaikat a' Prédikáló Missionarius Papok. Egy illy ájtatoskodó gyülekezetben Nov. 13-dikán a' történt, hogy éppen azon szempillantásban, midőn a' népre áldás adatott, a' templomnak egygyik szegletében nagy csattanás történt, 's a' dolog megvizsgáltván úgy találtatott, hogy valami gonoszok egy nyolcz czolos Diaméterű pléh-petardát sütöttek-el. A' Párisi Érsek is ott volt ezen Predikációs ájtatosságon.

Nubiából, Assourból, nevezetes tudósítások érkeztek, Caillaud nevű tudós Francia utazóról Május' 5-dik napjáról. Ez olly szerencsés, hogy reá talált egy régi nagyon nevezetes városnak, mint gondolják Meroének maradványaira. Egy templom és negyven Pyramisok még fennállanak. A' legmagasabb Pyramis 77 lábnyomni; a' talpa 62 nyom. Az egygyiken Görög irások olvastatnak. Az egygyiket megnyitatta magának a' tudós útas.

Spanyol Amerika.

Mi lett a' Peruban esatázó ellenséges sergek között köttetett 20 napi fegyvernyúgváshól, még nem írják. Ugy vélkednek némellyek, hogy a' Perui Fő Kormányozó által látván annak csaknem lehetetlen voltát, hogy Perut a' Spanyol anyaország számára megfihessen tartani, azon parokodik, hogy legalább atól megmenthesse, hogy Chili alá ne essék, mellyet úgy

gondol hogy végre hajthat, ha az Országot függetlennek lenni kihirdeteti, mellyet annyival könnyebben megeshetőnek lenni gondolnak némellyek, hogy Peru lakosai között nagyon sokan találatnak, a kik arra hajlanak, hogy magokat egészen függetlenné tegyék.

A' Brasiliai tartományok nagyon különös, ábrázatot vettek-fel egymás eránt. Rio-de-Janeiro ugyan azolta, hogy Gróf Arcós, ki azzal vádoltatik, hogy Brasiliaiának Portugalliától való elszakasztatásán dolgozott volna, onnét elútozott és Portugalliában fogva tartatik; csendesség uralodik, de megelégedés nélkül. Ez is 's' a más tartományok is minden egymással való összehesatolódás nélkül különös Junták által kormányoztatják magokat. Egy szóval, Brasilia most annyi Státust formál, a hány tartományokból áll. A' Portugalliai Cortesek gyűlésével és az ott lévő Országlószékhel mindenik Brasiliai tartománynak Juntája különkülön levelez: de a nép meg van hasonlva; egy rész ezen Cortesekkel akar tartani; a más rész ellenben függetlenséget és magának Amérikában különös Cortesi gyűlést kíván. Mi lesz ezen fejtelenségnek következése, az idő mutatja meg.

Magyar Ország.

Rosnyóról e' folyó hónapnak 23-dikán e' következő tudósításokat vetük: Minekutánna 1714-dik esztendőtl fogva a' Hazában semmi Megyebeli Synodus nem tartatott volna, ő Cs. K. Felsége kegyesen megengedni méltóztatott, hogy ő Herczegsége, az Ország Primássa által Nemzeti Synodusnak ideje határozatasson meg. Ő Herczegsége, ezen közönséges Nemzeti Synodusnak egybegyülekezete előtt, Dioecesanus Synodust, mindea Me-

gyében öszve hívni kívánt. — Hogy ezen kívánságnak, ezen Rozsnyai Megyében a' tehetség szeréat elég tétetne, azonnal a' Synodalis punctumok minden Districtusnak által küldettek, hogy adnák tulajdon feleletjeket, és e' mellett különös Deputatióra bizattatott ezen punctumoknak megfejtése; és a' leendő Synodusnak meghatározása. Ezeknek végrehajtása után, öszve hivattatott a' Dioecesisben lévő Clerus 4-dik Novemberre, ezen terminus előtt két hónapokkal. Rendeltetett még ezeken kívül az is, hogy ezen napot két hetekkel megelőző vasárnapokon, minden Parochialis Templomokban, különös ájtatosság tartasson. Nov. 3-dik napjára délfelé a' hivatalosok, és küldöttek megjelentek; a' Jászói Praelatus őt, azon Szerzetnek Pappjaival, a' Sz. Ferencz szerzetéből két Quardian és két Pater, öszveséggel 71-en jelentek meg. Délután mindnyájan a' szent gyónást elvégezték, és az egész városban lévő harangok 6 órától fogva heted félig hangzottak, és a' nép az Isteni segedelemnek hívására buzdítottatott.

Nov. 4-dik napján, 8 órakor a' Cathedralis Templomban mindnyájan öszve gyülekeztek, ő Nagysága a' Püspök maga tartotta az Isteni szolgálatot, ennek vége után letóvén minyájan a' Hitnek professióját, ő Nagyságát a' Püspököt, a' ki éreztető módon megmutatta, az erköltselenségnek közönséges kútfejét, halgatták. Ennekutánna minden nap a' Synodalis szent mise után, a' mellyet egy Kánonok olvasott, és a' Pontificalis cerimoniak után, mellyeket mindenkor Püspök ő Nagysága végzett el, kilenczedfél órától fogva, egy óráig folytatott a' Synodus, és tartott November 8-dik napjáig, ezen nap ő Nagysága érzékeny éhes szózással rekesztette he a' Synodust, a' mellyre Fő Tisztelendő Dancs János Ab-

bás, Lector, és Kánonok Ur, alkalmasan megfelelt, és így a Te Deum után kiki vissza tért.

Különös említésre méltó azon öröm, a' melyet érteni, ezen Megyének szerencséje volt ezen alkalmatossággal, a' mely örömet nagyobította az, hogy először tartatott ezen Megyében, a' melyet Maria Theresia Felséges Aszszonyunk fundált, és hogy szerencsésen Uralkodó Felséges Királyunk fő kormányozása Mélt. Gróf Eszterházy László érdemeivel minden dicséretet felül haladó Püspökünk fő előlétele alatt tartatott.

A' Magyar Kurír minden rendű tisztelt Olvasójához.

Számos esztendőknél eltelések alatt részint társaságban, részint egyedül, minden eröm 's tehetségem arra volt intézve, hogy a' Nagyerdemű Olvasó Közönségnek Ujság - leveleimmel kedvét nyerhessem. Nincs is okom panaszolni, hogy a' Nemes Nemzetnek számos Tagjai, fáradozásaim iránt kedvező indulatjokat nem mutatták volna, melly nagybecstű indulat, kötelességemmé teszi figyelmetességemet arra fordítanom, hogy a' Nagyerdemű Olvasó Közönség is, régi szolgája ellen, annak majd hanyatló esztendeiben, panaszló okot minél kevesebbé találhasson.

Ezen gondoskodásnál fogva Igaz Sámuel Urat, ki édes Hazája' Literaturájának ügyiben eddigelé is szíves készséggel fáradozott, dolgozó - társnak meghívtam. Örömmel vette hívásomat, szép alkalmatosságot látván itt, szeretett Ha-

zájának tőle hitelhető módon szolgálhatni. Így tehát kettőztetett erővel, teljes reménységem van, hogy a' Nagyerdemű Olvasó Közönségnek tapasztalt 's buzgó hálával vett kedvező indulatját megtarthatui, a' tán nevelni is szerentsém lehet.

A' mi nevezetesség különösen a' Politicai Világban magát előadta, mind az a' Magyar Kurírban elmellőzve eddig sem maradt, a' lévén mindenkor fő czéлом, hogy Ujság - leveleimnek egyenes menetek politikai tárgyokban határozottassanak, 's e' szempontból kívántam azokat megítéltetni. Mikor pedig a' polgári égen heves tárgyak mutatták magokat, 's a' szelíd békeség csaknem közönségesen mosolyog vala; Literatúrai Ujságokkal igyekeztem kedvet találni. A' politikai tárgyaknak gondos kiszemelések leszen ezentúl is a' fő czél, de e' mellett, Hazám Tudósainak segedelmeikkel, a' Literatúrát előmozdító lelkesebb dolgozásoknak kiadásokkal is bővebben kedveskedhetünk, honni nyelvünket méltán kedvellő Nagyerdemű Olvasójinknak.

Ez alkalmatossággal, különben is az esztendő vége közelgetvén, szerencsém van jelenteni, hogy a' Magyar Kurírnak jövő félesztendei árra 14 for. V. Czban egész esztendei 28-ban megmarad; 's kérni egyszersmind a' Titt. Olvasókat, hogy a' történhető kedvetlenségek' eltávoztatása végett, titulussaikat 's a' postahelyeket, mellyeken által legrendesebben 's leg hamarább vehetik Ujságaikat, világosan írva vagy íratva, jó idején felküldeni méltóztassanak.

Pánczél Dániel.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.
(Am rothen Thurm im Müller'schen Kunst - Gallerie - Gebäude Nro. 648).